

ЗЛАТОРОЖКО СААМСКА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Направил един старец от глина човек — с голям корем и голяма уста. Измайсторил го и го изправил навън до прозореца да съхне. Сетне отишъл при бабата и се похвалил:

— Погледни, старо, какъв човек съм направил!

Старицата се изплашила и прехапала устни.

— Оле, старче, какво си сторил? Ами че този човек, дето си го направил, е жив! Той сега ще влезе при нас и ще ни налага!

Додето изрече тези думи, зад прозореца се чули тежки стъпки: туп-туп-туп!

Глинчо пристигнал.

Бутнал вратата и влязъл в къщи.

Погледнал насам-натам. В къта седял старецът и плетял мрежа, а бабичката му помагала.

Глинчо протегнал ръце, хванал стареца и старицата и ги погълнал заедно с мрежата която плетели.

Озърнал се да види дали има нещо друго за ядене и като не съзрял нищо, обърнал се назад и излязъл на улицата. А там се задали две момичета. Едното носело вода в стомна, другото с кобилица. Отворил устата си Глинчо и двете налагал: едното — заедно със стомната, а другото — с кобилицата. Продължил пътя си по-нататък.

Насреща му се задали три бабички. Те носели кошници пълни с ягоди. Глинчо протегнал ръце, натикал в устата си бабичките заедно с ягодите.

И пак закрачил: туп-туп-туп!

Стигнал до трима рибари, които поправяли една лодка. И тримата налагал заедно с лодката.

На пътя му се мярнали още трима души дървари, които сечели дърва. И на тримата видял работата — глътнал ги на бърза ръка заедно със секирите.

Вървял, вървял. Видял една планина, а на планината — млад елен с разклонени рога. Пасе тревица. Глинчо застанал срещу елена и викнал:

— И тебе ще изям, еленко! Слизай долу!

А еленът отгоре му отговорил:

— Глинчо! Глинчо! Ти стой там, както си спрял, разтвори си пошироко устата, а пък аз ще скоча от планината и право ще се намъкна в устата ти!

Зарадвал се Глинчо и захванал да се смее: „Хи-хи-хи!“

Изправил се под планината зяпнал по-широко и се, загледал как еленът щял да скочи в гърлото му. Но еленът се засилил и като подскочил, здравата ударил Глинчо по корема:

— Трах!

Глинчо се разклатил, паднал на гърба си и се пръснал на хиляди парчета.

И всичките живи хора, които излапал, мигом скочили на крака и се разбягали към къщи: старецът със старицата повлекли мрежата, момичетата със стомната и кобилицата хукнали, бабичките с ягодите, дърварите със секирите, рибарите заплували с лодката, а най-подир се втурнал и еленът.

Тогава девойките донесли много злато, селяните позлатили еленовите рога и всички започнали да наричат юначния елен Златорожко.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.